

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«19» січня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Жовнірович Олег Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202209000000225 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Махортова Дмитра Володимировича,
09.10.1989 р.н., громадянина України,
зарєстрованого за адресою: Донецька
область, м. Костянтинівка, вул. Островського,
170, ПІН 3278902751, паспорт: ВК №240696,
виданий 29.12.2005 Костянтинівським МВ
ГУМВС України в Донецькій області, –

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

– **ч. 2 ст. 111 КК України**, у вчиненні державної зради, а саме: діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

– **ч. 7 ст. 111-1 КК України**, у добровільній участі громадянина України в незаконних збройних чи воєнізованих формуваннях, створених на тимчасово окупованій території чи наданні таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України;

– **ч. 1 ст. 258-3 КК України**, тобто в умисних діях, які виразились в участі у терористичній організації;

– **ч. 2 ст. 260 КК України**, тобто в умисних діях, які виразились в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Махортов Д.В.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і

неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України, в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, Російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «ЛНР» і «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена Постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «ДНР» та «ЛНР» терористичними, а численні злочини вчинені її представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», схваленій Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Отже, Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення організацій «ДНР» та «ЛНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Враховуючи вищевикладене, так звана організація «ДНР» містить всі необхідні ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Указана терористична організація «ДНР» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військово техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ДНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та мають загальну координацію керівництва.

З метою виконання функцій підрозділу силового блоку «ДНР», її самопроголошеним головою видано указ, відповідно до якого, для захисту інтересів «ДНР» та її громадян, створено воєнну структуру «Народна міліція «ДНР» (далі – «НМ «ДНР»», яка дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів із Російської Федерації.

Установлено, що до складу «НМ «ДНР» входить структурний підрозділ – «1 армійський корпус», який складається з полків та окремих підрозділів забезпечення.

Політичне та військово керівництво Російської Федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил Російської Федерації на територію України.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року, приблизно о 05 годині, Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року на виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в тимчасово окупованій Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України № 2102-IX від 24 лютого 2022 року, воєнний стан в Україні введено на 30 діб, на теперішній час воєнний стан продовжено до 19 лютого 2023 року.

Громадянин України Махортов Д.В., підтримуючи збройну агресію Російської Федерації проти України, у серпні 2021 року виїхав з м. Костянтинівка Донецької області, на тимчасово окуповану територію Донецької області (т.зв. «ДНР»).

У березні 2022 року Махортов Д.В., умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, добровільно вступив на військову службу до незаконного збройного формування 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР».

Громадянин України Махортов Д.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, в складі 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР», з метою виконання загального плану захоплення території України у складі збройних сил Російської Федерації, із закріпленою зброєю (автоматом Калашникова) та боєкомплектom, керуючись статутами збройних сил Російської Федерації та «НМ «ДНР», виконував обов'язки «солдата» в різних видах бою та формах його забезпечення, а також забезпечував безпеку контрольних пропускних пунктів, перевірку документів мешканців населених пунктів, які захоплені збройними силами Російської Федерації під час повномасштабного вторгнення, на предмет виявлення військовослужбовців Збройних Сил України.

Зокрема, Махортов Д.В. починаючи з березня 2022 року неодноразово брав участь у бойових зіткненнях проти Збройних Сил України, переважно на території Херсонської області, де на даний час продовжує вищевказану протиправну діяльність.

За таких обставин Махортов Д.В. умисно, діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, надав допомогу іноземній державі, іноземній організації або їх представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Таким чином, Махортов Дмитро Володимирович, обґрунтовано підозрюється у державній зраді, діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України; переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Також громадянин України Махортов Д.В., підтримуючи збройну агресію Російської Федерації проти України, у серпні 2021 року виїхав з м. Костянтинівка Донецької області, на тимчасово окуповану територію Донецької області (т.зв. «ДНР»).

У березні 2022 року Махортов Д.В., умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, добровільно вступив на військову службу до незаконного збройного формування 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР».

Таким чином, Махортов Д.В., будучи громадянином України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, добровільно долучився до незаконного збройного формування, створеного на тимчасово окупованій території та надає такому формуванню допомогу у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Громадянин України Махортов Д.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, в складі 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР», з метою виконання загального плану захоплення території України у складі збройних сил Російської Федерації, із закріпленою зброєю (автоматом Калашникова) та боєкомплектom, керуючись статутами збройних сил Російської Федерації та «НМ «ДНР», виконував обов'язки «солдата» в різних видах бою та формах його забезпечення, а також забезпечував безпеку контрольних пропускних пунктів, перевірку документів мешканців населених пунктів, які захоплені збройними силами Російської Федерації під час повномасштабного вторгнення, на предмет виявлення військовослужбовців Збройних Сил України.

Зокрема, Махортов Д.В. починаючи з березня 2022 року неодноразово брав участь у бойових зіткненнях проти ЗСУ переважно на території Херсонської області де на даний час продовжує вищевказану протиправну діяльність.

Таким чином, громадянин України Махортов Дмитро Володимирович, обґрунтовано підозрюється у добровільній участі в незаконному збройному формуванні, створеному на тимчасово окупованій території та наданні такому формуванню допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, тобто у

вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Громадянин України Махортов Д.В., підтримуючи збройну агресію Російської Федерації проти України, у серпні 2021 року виїхав з м. Костянтинівка Донецької області, на тимчасово окуповану територію Донецької області (т.зв. «ДНР»).

У березні 2022 року Махортов Д.В., умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, добровільно вступив на військову службу до терористичної організації незаконного збройного формування 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР».

Громадянин України Махортов Д.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, в складі терористичної організації 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР», з метою виконання загального плану захоплення території України у складі збройних сил Російської Федерації, із закріпленою зброєю (автоматом Калашникова) та боєкомплект, керуючись статутами збройних сил Російської Федерації та «НМ «ДНР», виконував обов'язки «солдата» в різних видах бою та формах його забезпечення, а також забезпечував безпеку контрольних пропускних пунктів, перевірку документів мешканців населених пунктів, які захоплені збройними силами Російської Федерації під час повномасштабного вторгнення, на предмет виявлення військовослужбовців Збройних Сил України.

Зокрема, Махортов Д.В. починаючи з березня 2022 року неодноразово брав участь у бойових зіткненнях проти ЗСУ переважно на території Херсонської області де на даний час продовжує вищевказану протиправну діяльність.

Таким чином, громадянин України Махортов Дмитро Володимирович, обгрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Громадянин України Махортов Д.В., підтримуючи збройну агресію Російської Федерації проти України, у серпні 2021 року виїхав з м. Костянтинівка Донецької області, на тимчасово окуповану територію Донецької області (т.зв. «ДНР»).

У березні 2022 року Махортов Д.В., умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, добровільно вступив на військову службу до не передбаченого законом збройного формування 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР».

Громадянин України Махортов Д.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності України, в складі незаконного збройного формування 1 взводу 2 роти 3 батальйону 113 полку територіальної оборони «1 армійського корпусу Народної міліції ДНР», з метою виконання загального плану захоплення території України у складі збройних сил Російської Федерації, із закріпленою зброєю (автоматом Калашникова) та боєкомплект, керуючись статутами збройних сил Російської Федерації та «НМ «ЛНР», виконував обов'язки «солдата» в різних видах бою та формах його забезпечення, а також

забезпечував безпеку контрольних пропускних пунктів, перевірку документів мешканців населених пунктів, які захоплені збройними силами Російської Федерації під час повномасштабного вторгнення, на предмет виявлення військовослужбовців Збройних Сил України.

Зокрема, Махортов Д.В. починаючи з березня 2022 року неодноразово брав участь у бойових зіткненнях проти ЗСУ переважно на території Херсонської області де на даний час продовжує вищевказану протиправну діяльність.

Таким чином, громадянин України Махортов Дмитро Володимирович, обгрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

За сукупністю Махортов Д.В. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України.

Старший слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

 Олег ЖОВНІРОВИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

 Олексій БЕЗРУКИЙ

Підозрюваний згідно ст. 42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою

нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки отримав, права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____
« ____ » год. « ____ » хв. _____ 2023 року

Захисник: _____

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління
СБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Олег ЖОВНІРОВИЧ